

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/83/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010755
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6219010755.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému ml. E. H., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. decembra 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M. odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 06.05.2021, sp.zn. 3T/94/2019 a takto:

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/94/2019 zo dňa 06.05.2021 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a Okresnému súdu Veľký Krtíš, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 06.05.2021 sp.zn. 3T/94/2019 bol obžalovaný ml. E. H. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v presne nezistených dňoch v mesiaci december 2017 až začiatkom mesiaca január 2018 v čase okolo 22:00 h mal opakovane na izbe na školskom internáte A. školy internátnej vo U. S., po vzájomnej dohode a súhlase maloletej, pohlavný styk s mal. I.K., nar. XX.XX.XXXX, pričom mal vedomosť o jej veku, teda, že v danom čase bola osobou mladšou ako 15 rokov, pričom uvedeným konaním nebola mal. I.K., nar. XX.XX.XXXX spôsobená žiadna škoda, ani žiadne zranenie vyžadujúce si lekárske ošetrenie alebo práceneschopnosť.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 06.05.2021, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 23.07.2021, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 27.07.2021. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že prvostupňový súd ho rozsudkom zo dňa 09.03.2020 č.k. 3T/94/2019-122 taktiež odsúdil za skutok, na základe tých istých skutočností, ktoré sú uvedené v tomto napadnutom rozsudku. Okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol tie isté skutočnosti, na základe ktorých ho uznal vinným, ako aj v rozsudku zo dňa 09.03.2020, č.k. 3T/94/2019-122, a to najmä, kedy sa mal skutok stať, t.j. v presne nezistených dňoch v mesiaci december 2017 až začiatkom mesiaca január 2018 v čase okolo 22.00 hod. Okresný súd po zrušujúcom rozsudku odvolacieho súdi si zabezpečil vyjadrenie zo základnej školy internátnej vo U. S., v ktorom škola potvrdila, že v inkriminovanom čase, t.j. december 2017 až začiatok mesiaca január 2018 C. V. nebola už žiačkou tejto školy, a tak nemohla bývať na internáte a nemohla vidieť skutočnosti, z ktorých ho súd obviňuje. Na hlavnom pojednávaní prokurátor zotrval na skutkovom vymedzení obžaloby a jej právnej kvalifikácie s tým, že ho ako obžalovaného z trestnej činnosti usvedčuje okrem iného priamo výpoveď aj C. V.. V prípravnom konaní, ako aj na pojednávaniach na okresnom súde bolo od vypočutých svedkov niekoľkonásobne potvrdené, že mal. I.K. si vymýšľa a bola tým známa v celej škole. Okresný súd aj napriek týmto skutočnostiam tak rozhodol. Má za to, že voči jeho osobe neexistuje žiadny priamy dôkaz o tom, že by mal v inkriminovanom čase pohlavný

styk s mal. I.K., nar. X.XX.XXXX. Výpoveď svedkyne C. V. je nepoužiteľná, nakoľko je v celom rozsahu rozporuplná a na túto výpoveď nie je možné vôbec prihliadať. Na základe vyššie uvedených skutočností požiadal, aby krajský súd ako odvolací súd vyniesol voči jeho osobe oslobodzujúci rozsudok.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, že nie je daný dôvod pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Odvolací súd v posudzovanej veci rozhodol v zmysle ust. § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. na neverejnom zasadnutí, pretože rozhodoval podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a bolo zrejme, že chybu nie je možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.05.2021 napadnutým rozsudkom obžalovaného ml. E. H. uznal vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom, ako je to uvedené v úvode odôvodnenia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom vyplýva, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie predovšetkým na záveroch znalkyne T. Y. Q., výpovedi svedkyne - poškodenej malol. I.K. a svedkyne C. V., na základe čoho uzavrel, že „z uceleného reťazca vykonaných dôkazov sa potvrdzuje, že obžalovaný mal s maloletou I. K. blízky vzťah, ktorý z dôvodu vzájomných sympatií prerástol v ich pohlavné stýkanie sa. Na tomto závere nič nemení ani okolnosť, že svedkyňa C. V., ktorá jednoznačne usvedčuje obžalovaného, už v tom čase, keď došlo ku skutku, nebola žiačkou školy. Z vykonaných dôkazov sa potvrdzuje, že medzi obžalovaným a maloletou I. K. došlo k viacnásobnému pohlavnému styku a teda nemožno pochybovať, že k nemu došlo aj v rozhodnom čase, ktorý uvádza obžaloba. Súd nemal dôvod neveriť týmto usvedčujúcim dôkazom aj preto, že sám obžalovaný uviedol, že mal k maloletej I. K. blízko, páčila sa mu a spolu sa bozkávali. Takéto správanie obžalovaného k maloletej naplnilo znaky sexuálneho zneužívania, za ktoré je nutné považovať aj intenzívnejšie zásahy do pohlavnej sféry poškodenej osoby, čo sa potvrdilo bozkávaním a ohmatávaním jej tela a najmä pohlavných orgánov, keď boli spolu v posteli. Konanie obžalovaného naplnilo znaky úmyselného trestného činu, pretože smerovalo k jeho sexuálnemu vzrušeniu a keďže vedel o veku maloletej, naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu, pre ktorý bola podaná na neho obžaloba. Pre naplnenie týchto znakov nie je podstatné to, či páchatel sa dopustí konania so súhlasom alebo bez súhlasu poškodenej osoby. Ani súhlas poškodenej osoby, ktorý správaním maloletej I. K. bol zrejme daný, nakoľko sa jej páčil, by obžalovaného nezbavilo trestnoprávnej zodpovednosti, keď minimálne iným spôsobom sexuálne zneužil maloletú, ktorá v čase spáchania skutku nemala dovŕšený 15.- ty rok svojho veku.“

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por., súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 18 Tr. por., konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodenej a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla či obstarala.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť

zrejme, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal všetky dôkazy v zmysle návrhu okresného prokurátora v podanej obžalobe. Následne po zrušení predchádzajúceho rozsudku uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/84/2020 zo dňa 24. 06. 2020 a vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie síce doplnil dokazovanie, avšak v odôvodnení svojho nového rozhodnutia neuviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov (najmä ak si navzájom odporujú). Len konštatovanie, že „z uceleného reťazca vykonaných dôkazov sa potvrdzuje, že obžalovaný mal s maloletou I. K. blízky vzťah, ktorý z dôvodu vzájomných sympatií prerástol v ich pohlavné stýkanie sa. Na tomto závere nič nemení ani okolnosť, že svedkyňa C. V., ktorá jednoznačne usvedčuje obžalovaného, už v tom čase, keď došlo ku skutku, nebola žiačkou školy. Z vykonaných dôkazov sa potvrdzuje, že medzi obžalovaným a maloletou I. K. došlo k viacnásobnému pohlavnému styku a teda nemožno pochybovať, že k nemu došlo aj v rozhodnom čase, ktorý uvádza obžaloba“, je v tomto smere nedostatočné.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že svedkyňa C. V., ktorá bola maloletou I. K. spolužiačkou, označila práve obžalovaného za osobu, ktorá mala s maloletou I. K. pohlavný styk. Táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní 05. 03. 2020 uviedla, že bola vtedy na izbe, keď mal mať obžalovaný s maloletou I. K. pohlavný styk. Zo správy A. školy internátnej vo U. S. z 25. 02. 2021 však vyplýva, že C. V. navštevovala ich školu v období od 01. 09. 2015 do 31. 08. 2017. Z tejto správy vyplýva, že v čase keď sa mal stať skutok už nebola žiačkou školy a je teda zrejme, že nemohla byť ubytovaná na internáte školy, a teda ani prítomná na izbe, kde malo v presne nezistených dňoch v mesiaci december 2017 až začiatkom mesiaca január 2018 v čase okolo 22:00 hod, dôjsť ku skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Táto svedkyňa síce pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 06.05.2021 uviedla, že si pomýlila dátumy, a zároveň uviedla, že videla obžalovaného v posteli spolu s poškodenou malol. I.K. a že to bolo určite v zimnom období avšak na deň si nespomína, možno s určitosťou uzavrieť, že táto svedkyňa nemohla vidieť obžalovaného s poškodenou v posteli v presne nezistených dňoch v mesiaci december 2017 až začiatkom mesiaca január 2018 v čase okolo 22:00 hod, pretože v tomto období už školu nenavštevovala a na internáte už s poškodenou nebývala. Výpoveď tejto svedkyne je tiež v rozpore s tvrdením samotnej poškodenej, ktorá oproti tejto svedkyňi tvrdí, že ku skutku malo dôjsť na izbe obžalovaného, a to niekedy v lete, hoci obdobie kedy malo k predmetnému skutku dôjsť je ohraničené, že v presne nezistených dňoch v mesiaci december 2017 až začiatkom mesiaca január 2018 v čase okolo 22:00 hod., čo je nepochybne zimné obdobie.

Pri prejednávaní posudzovanej trestnej veci sa prvostupňový súd vyššie citovanými ustanoveniami Trestného poriadku dôsledne neriadil, odvolací súd zistil chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, naviac sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre svoje rozhodnutie, pričom na strane odvolacieho súdu opätovne vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutého výroku rozsudku, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a vykonať i ďalšie dôkazy.

Krajský súd, ako súd odvolací nie je oprávnený vo svojom zrušujúcom uznesení dávať súdu prvého stupňa záväzné pokyny, k akým záverom má dospieť pri hodnotení jednotlivých dôkazov a ani k tomu, aké celkové skutkové zistenia má urobiť. Má však právo na to, aby súdu prvého stupňa dal záväzné pokyny na opakovanie dôkazov už vykonaných alebo na vykonanie nových dôkazov, aby boli nepochybniteľným spôsobom objasnené skutočnosti týkajúce sa viny obžalovaného. resp. neviny obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku. Pokiaľ ide o jeho nevinu, krajský súd v súvislosti s aplikáciou zásady „in dubio pro reo“ zdôrazňuje, že z jej obsahu pre orgány činné v trestnom konaní síce vyplýva a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou je ich povinnosťou a súdu obzvlášť, prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej, no aplikácia tejto zásady vyžaduje zároveň splnenie ďalšej podmienky spočívajúcej v tom, že vzniknuté pochybnosti už nie je preukázateľne možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov. V súdenom prípade pritom neboli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutočného stavu veci, neboli vykonané dôkazy svedčiacie v prospech obžalovaného a teda nie je na mieste záver, že vo veci už nie je objektívne možné nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom majú na mysli taký, ktorý by spochybnil obhajobu obžalovaného, tohto usvedčiť zo spáchania stíhaného skutku v zmysle obžaloby prokurátora. Bude ale povinnosťou okresného súdu, rešpektujúc obsah ust. § 168 ods. 1 Tr. por., svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť v rámci hodnotenia dôkazov, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže výpovede poškodenej malol. I.K. a svedkyne C. V. si vzájomne odporujú čo sa týka obdobia kedy malo ku skutku dvojsť, a ustálenie tohto obdobia je nepochybne dôležité pre ustálenie viny obžalovaného, bude potrebné znova vypočuť svedkyňu C. V. a tiež poškodenú, k týmto skutočnostiam, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že skutok sa stal v období podľa obžaloby. V tejto súvislosti bude povinnosťou okresného súdu po doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní v odôvodnení svojho rozhodnutia zákonným spôsobom tiež reagovať na jednotlivé obhajobné tvrdenia obžalovaného, ktoré sú obsiahnuté v dôvodoch jeho odvolania a tieto sú prakticky uvedené vyššie v tomto rozhodnutí.

V ďalšom priebehu trestného konania preto okresný súd, z hľadiska výroku o vine, opätovne vyhodnotí dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, a to aj v kontexte s doplnením dokazovaní v naznačenom smere. Vykoná i dôkazy nové, ktorých vykonanie sa ukáže byť potrebným a v kontexte dôkazov vo veci zákonne rozhodne v intenciách vyššie citovaných ustanovení Trestného poriadku.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania obžalovaným rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.